

The image features a dark blue background with a white and light blue wavy graphic element on the left side. The text "МОЙ КЛАСС" is centered in a bold, white, sans-serif font.

МОЙ КЛАСС

Азбука – *Azбука*

А а	<i>А а</i>	a	П п	<i>П п</i>	p
Б б	<i>Б б</i>	b	Р р	<i>Р р</i>	r
В в	<i>В в</i>	v	С с	<i>С с</i>	s
Г г	<i>Г г</i>	g	Т т	<i>Т т</i>	t
Д д	<i>Д д</i>	d	У у	<i>У у</i>	u
Е е	<i>Е е</i>	je (-e)	Ф ф	<i>Ф ф</i>	f
Ё ё	<i>Ё ё</i>	jo (-o)	Х х	<i>Х х</i>	ch
Ж ж	<i>Ж ж</i>	ž	Ц ц	<i>Ц ц</i>	c
З з	<i>З з</i>	z	Ч ч	<i>Ч ч</i>	č
И и	<i>И и</i>	i	Ш ш	<i>Ш ш</i>	š
Й й	<i>Й й</i>	j	Щ щ	<i>Щ щ</i>	šč
К к	<i>К к</i>	k	Ъ ъ	<i>Ъ ъ</i>	tvrdý znak
Л л	<i>Л л</i>	l	Ы ы	<i>Ы ы</i>	y
М м	<i>М м</i>	m	Ь ь	<i>Ь ь</i>	měkký znak
Н н	<i>Н н</i>	n	Э э	<i>Э э</i>	e
О о	<i>О о</i>	o	Ю ю	<i>Ю ю</i>	ju (-u)
			Я я	<i>Я я</i>	ja (-a)

Azбуka se skládá ze 31 písmen, měkkého a tvrdého znaku.

Písmena podobná latince:

a [a]	o [o]	e [je/e]
к [k]	м [m]	т [t]

Písmena odlišná od latinky:

э [e]	и [i]	ы [y]	ё [jo/o]	ю [ju/u]	я [ja/a]	б [b]
г [g]	д [d]	ж [ž]	з [z]	й [j]	л [l]	п [p]
ф [f]	ц [c]	ч [č]	ш [š]	щ [šč]	ь	ъ

Písmena „zrádná“:

у [u]	н [n]	в [v]
р [r]	с [s]	х [ch]

RUSKÝ SLOVNÍ PŘÍZVUK

- Samohlásky pod přízvukem si zachovávají svoji kvalitu a nemění se. Vyslovují s větším důrazem a jsou delší než v češtině.
 - Nepřízvučné slabiky se vyslovují slabě – redukují se.
 - Nejvíce podléhají redukci samohlásky [a], [o], [e], [я].
 - Samohlásky [и], [y], [ы], [ю] a [э] podléhají neznatelné redukci.
 - Samohlásky [ë] je vždy přízvučná.
-

RUSKÝ SLOVNÍ PŘÍZVUK

- Přízvuk v ruštině je pohyblivý, může být na různých slabikách.
- Slouží nejen ke správné výslovnosti, ale také k rozlišení gramatického tvaru (např. боро́ды – nominativ plurálu / боро́ды – genitiv singuláru).
- Jednoslabičná plnovýznamová slova jsou vždy přízvučná (ОН, НО, ВОТ, ДОМ).
- V ruských textech se přízvuk běžně neoznačuje, v učebnicích však bývá označován čárkou nad přízvučnou samohláskou.
- V ruštině existují také slova, u kterých jsou dvě varianty přízvuku, např. твóрог/творóг.

PÍSMENA PODOBNÁ LATINCE: K, T, M, A, O

- Кто там? Там Том.
- Кто-то там мок. Кто там мок?
- Том мок. Как там?
- А так.

Samohlásky [a], [o] se v přízvučné pozici neredukují, vyslovují se podobně jako v češtině.

- Nepřízvučné [o]
- Ve slabice před přízvukem a na začátku slova se vyslovuje jako kratší slabé [a].
- V pozici za přízvukem se redukuje – vyslovuje se slabě, zavřeně.
- Nepřízvučné [a]
- Ve slabice před přízvukem a na začátku slova se vyslovuje jako kratší slabé [a].
- V pozici za přízvukem se redukuje – vyslovuje se slabě, zavřeně.

PÍSMENA ODLIŠNÁ:

Э, Ф, П, Б, Г, Д, Й, Ы, З

- Это Том, а это кот Тома.
- А это Эмма.
- Фомка - это кот Тома.
- Папа, кто это?

- Боба – это брат Марка.
- Это дом моего брата.
- Марк – мой друг.
- Мой папа – доктор.
- С добрым утром.
- В этом городе замок и розы.

PÍSMENA ZRÁDNÁ:

Р, У, С, В, Х, Н

- Это Марк, папа.
- Кто это? Это Рома.
- Утром тут мокро.
- Тут Марк с Максом.
- У Макса паспорт.
- Вова у вас?

- Вот мой внук Вова!
- Это правда.
- Как тут много гор.
- Новый вход тут, а там старый.

PÍSMENA ODLIŠNÁ: Ш, Ж, И, Ъ, Ц, Щ, Л

- Эта кошка **ваша**?
- Вас там **ждут**.
- На **улице** холодно.
- У **дедушки** овцы.
- В классе было **тихо**.
- **Встань** завтра рано.
- **Дочка** часто дома.
- **Дай** мне пожалуйста бор**щ**.

- Souhlásky **ш, ж** a **ц** jsou vždy tvrdé, souhlásky **щ** a **ч** jsou naopak vždy vyslovovány měkce.

PÍSMENA JOTOVANÁ: Е, Ё, Я, Ю

- Кто эти **дети**?
- Где он так много **дней**?
- Вы **ждёте** нас завтра утром?
- Это наша **Надя** с няней.
- Вы помните нашу **няню** и **тётю**?

- Pokud jsou tyto samohlásky pod přízvukem, čtou se s tzv. „jotací“, tedy jako [je], [jo], [ju], [ja].
- Jotované samohlásky měkčí přecházející souhlásku – vyslovují se pouze dvě hlásky [d'a], [j] se nevyslovuje.

ВсеМ

ДАВАЙТЕ ПОЗНАКОМИМСЯ!

**ПРИВЕТ! ДОБРЫЙ ДЕНЬ!
ЗДРАВСТВУЙ/ТЕ!**

КАК ДЕЛА? КАК ЖИВЁШЬ?

**СПАСИБО, ХОРОШО. НЕПЛОХО.
НОРМАЛЬНО. ОТЛИЧНО.**

**КАК У ТЕБЯ/ВАС ДЕЛА? КАК
ТВОИ/ВАШИ ДЕЛА?**

ПОКА! ДО СВИДАНИЯ! ДО ВСТРЕЧИ!

КОГДА МЕНЯ СПРАШИВАЮТ, СЛОЖЕН ЛИ РУССКИЙ ЯЗЫК,
Я ПОКАЗЫВАЮ ИМ, КАК ПИШЕТСЯ СЛОВО «ШИНШИЛЛА»:

ШИНШИЛЛА

PŘÍTOMNÝ ČAS SLOVESA БЫТЬ

V přítomném čase ruština nevyjadřuje tvar slovesa **být**.

Кто это? / Kdo **je** to?

Это моя мама. / To **je** moje maminka.

Где папа? / Kde **je** tatínek?

Папа там. / Tatínek **je** tam.

Что это? / Co **je** to?

Вот мой брат. / Tady **je** můj bratr.

Кто там? / Kdo **je** tam?

Том – учитель. / Tom **je** učitel.